

היתה זו שנה שהעמידה את הילדים ומ-
חנכיהם כאחד בפני קשיים ובעיות.
דרך לסיימה יכולנו להתגבר עליהם.
לא ארחיב את הדיבור על פרשת חילוף
הטורים, כלומר כניסתו של מאיר,
סדרה צעיר, "תלמיד נאמן" לסמינריון
היות ובישיבת הורים לסיימה של השנה,
שמענו מפי מאיר דין וחשבון נאמן
ומאלף, מעין וידוי לפי כינויו. אין
להתעלם, שבמסך החילופים בין הטורים
נעמד במבחן נוסף, אולם יש לקוות,
דנסיינו הרב של מאיר במסך השנה,
ישמש גם לזכריה לקח. הרי אין חכם
כבעל נסיון...

המחזה והסינויים הקטנים בטקסט עד להק-
מת הבמה, הרי הילדים עבדו ועמלו והו-
כחו טמעת ותבונה שיש מקום להעלותה ע
הנס. כמובן בעיקר הודות למאיר, שהסקיע
בזה את כל כוחו ומרצו, היה באפשרותנו
לבצע סינם כה נאה. והפתגם "סוף נאה
הכל נאה" קולע הפעם לאמת ומעודד או-
תנו לקראת השנה החדשה.

ארסה לעצמי בדרך זאת להעיר, שצד לי
להיפרד ממאיר כחבר לעבודה ולצרות
אחרי תקופה כה קצרה. עלי בידינו ליצור
יחסי חברות כאלה בעבודתנו המשותפת,
שבלעדיהם אינני יודעת, איך היינו
יכולים להתגבר על השנה הזאת.

במסיבת הסיום של השנה ראינו ונוכח-
נו לדעת, שהילדים התפתחו והתקדמו
לפה והגיעו להישגים לא מבוטלים. כל
החברים שהשתתפו במסיבה הצנועה אך
לבבית, שתוכניה הורכבה ע"י הילדים
עצמם, נהנו מהאווירה הנעימה והחופ-
שית. הצלחת ההצגה הוספה כמובן לא
מעט להרגשת הסיפוק, שאפפה את כולנו.
יודעת אני, שכל החברים, שחזו בהצ-
גה: "חלומה של איה" התרשמו מן המסחק
היפה ומן הליכוד המלא של הלהקה הצעיר-

אני תקווה, שזכריה יתחיל את עבודתו
במקום ממאיר הפסיק אותה ונוכל לעבוד
בשנת הלימודים הרביעיים תוך אווירה
לימודית תקינה והישגים יפים גם בתוך
בית הילדים. אני משוכנעת, שגם ההורים
יודעים את אשר מוטל עליהם ויתנו יד
למאמציו, לחסוך מילדיהם זעזועים
ומכשולים מיותרים.

/יעל נבעון/

המסך המאמר מעמוד א'

מפילוג. כל עוד קיים המגע בין סתי החטיבות, ישנה תקווה, שגם בתוך אחת"ע
ובעיקר בקיבוץ המאוחד יתגברו הנוחות הנאבקים בכנות ובעקשנות למען המסך
השותפות הזאת. וכוחות אלה קיימים בקיבוץ המאוחד הן בצורת והן בסורה. החכ-
רה, כי גם התנועות הקיבוציות שלנו אין להן תקווה ואין להן אחרית בלי מפ-
לגה פוליטית לוחמת, חודרת גם למסקי הקיבוץ המאוחד דוקא בימי מסבר אלה
ויס עדיין יסוד להניח, כי במאבקנו על מפ"ם שלמה ובלתי מפולגת איננו בודדים
במערכה. נפגשנו עם קבוצת חברים מהקיבוץ המאוחד בפגישה חברית ונוכחנו לדעת,
כי למרות הניגודים וחוסת הזרות המנסים להקיים בינינו, יקרה להם המפלגה והם
לוחמים את מלחמתה בקבאות הראויה לציון. המגע הזה שהחל בימים שלפני המועצה
ונתהדק בימי המועצה, היה מלווה חתירה רצינית למצוא ס,ה מסותפת ולגבש הצעות
ואף על פי שבסופו של דבר לא נתקבלו בוועדה המתמדת, רישומן היה ניכר בידיו-
לים שהתנהלו במועצה. הפגישות במסכות גם בעצם הימים האלה ואם כי אין לתלות
בהן תקוות מופרזות, הן מוכיחות לנו, באיזה מידה צודקת ומחוייבת מציאות
היא הדרישה, לפתוח את מסקי הקיבוץ המאוחד לכירורגים רעיוניים ולפגישה בלתי
אמצעית עם קיבוצי השומר הצעיר.

סאז המועצה נשתרר מצב חירום במפלגה. הנהגת התנועה עושה את כל הצעדים
הדרושים, כדי לסמור על המסך קיומה התקין של המפלגה בכל התנאים ובכל הנסי-
בות. לסם כך הוכרו על גיוס נוסף של פעילים, שמתפקידם להתייצב במקומות
התורפה. מצב זה מחייב גם אותנו למאמצים מיוחדים, לנכונות מוגברת ולמידה
רבה יותר של היענות לכל קריאה. מוסדות הקיבוץ יצטרכו לפעול בכל כובד
מסקלם נגד הגילויים הנפסדים של שיטת הסחבת וסרבנות, שיש בהם מסוים חבלה
במאמצי המפלגה ופצפצה בשמו של הקיבוץ.

/ס.ב./

ל ח נ ה ל י ו נ ה ו ל ש נ י
ה י ל ד י מ ב ר כ ת ה ק י -
בוץ ו ה מ ע ר כ ת ל ה ו י ל ד ת
נ ח ו מ ה ש נ י .

ל נ ו ש י ל ש א נ י ו
ו ל י ל ד י מ י ה ו ד ה
ו ע ו ד ד ש פ ע ב ר כ ו ת
ו מ ז ל ט ו ב ל ה ו ל ד ת
ר ו נ י ת

הש בוע בועדות

העבודה בכריכה מתקדמת!

בִּלְנִתִּים אִין הַצִּיבּוֹר הַרְחֵב מְרֵגִישׁ, כִּי הָעֲבוּדָה בְּכִרְיָכָה מִתְקַדֶּמֶת בְּאוֹפֵן רָצִינִי.
בְּשׁוּעַ שְׁעֵבֶר נִגְמְרָה יִצִּיקַת הַיְסוּדוֹת. כַּעַת עוֹשִׂים אֶת הַכְּרִזְלָנוֹת וְאֶת הַסְּפִסְפוֹת וְכַעֲבוֹר
שְׁבוּעַ בְּעֶרְךָ נִיגַשׁ לִיִּצִּיקַת הַקִּירוֹת. הַמְּסַגְרִים הַכִּינּוּ כִּכְר בְּהַתְנַדְבוֹת אֶת רֹב הָאֲבִיזָרִים,
שֵׁשׁ לְהַכְנִיסֵם לְקִירוֹת וְאֶת הַצִּינּוֹרוֹת לְכַנִּיסַת וִיִּצִּיאַת הַמִּיִּים. לְצַעֲרֵנוּ הָרֵב לֹא נִיתַן
לָנוּ לְסַיֵּעַ בְּעֲבוּדוֹת הַיִּצִּיקָה. כִּיּוֹם הַיִּצִּיקָה לֹא הָיוּ לָנוּ חֲבָרִים פְּנוּיִים וְהָיָה עֲלֵינוּ
”לְגִיִּים” פּוֹעֲלִים מְקֻבָּצֵת הַבְּנִיִין שֶׁלָּנוּ. בְּעֵיִיָּה זֶה תַּחֲזוֹר שׁוֹב בְּשַׁעַת יִצִּיקַת הַקִּירוֹת.
אִם לֹא נִצְלִיחַ לְגִיִּים גַּם בְּאוֹתוֹ יוֹם אֶת הַחֲבָרִים - יִיגָרֵם לָנוּ ע”י כֶּךָ הַפְּסֵד נִיכָר.
הַחֲבָרִים אֵינָם יוֹדְעִים, כִּי הַסְּכּוֹם הָעוֹסֵד לְרִשׁוֹתָנוּ מֵאֲפָשֶׁר לָנוּ אֶת רִכִּישַׁת הַחוֹמְרִים
הַדְּרוּשִׁים בְּשֶׁלֶב זֶה וְיִכְסּוּ אֶלֶק נִיכָר (אוֹ אוֹלֵי אֶת כָּל הַסְּכּוֹם) שֶׁל עֲבוּדַת הַקְּבֻלָּנוֹת.
אַחֲרַי שֶׁלֶב זֶה תְּבוּאָה הַפְּסָקָה אֲרוּכָה מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא נִבְצַע גִּיּוֹסִים שִׁיתָנוּ תְּמוּדָה
מִתְאַיְמָה, כִּדֵּי שְׁנוּכַל לְהַמְסִיךְ בְּעֲבוּדָה בְּסִתּוֹ. הַמִּירוֹץ עִם הַזְּמַן יִתְחַלֵּל עֲכָשִׁיו. אוֹ
שׁוֹבִיא אֶת הַבְּרִיכָה הַשְּׁנָה לְשֶׁלֶב כִּזֶּה שְׁנוּכַל לְהַתְרַחֵץ בָּהּ ב-1955 - אוֹ שְׁנֻחָה אֶת הַדָּבָר
ל-1956 - דָּבָר שְׁאֵינוֹ הַכְּרָחִי.

סוֹכְמָה הַצָּעָה עִם הַנְּהַלַּת בִּיהַח”ר עַל אוֹפֵן וְתַמְרוֹת הַגִּיּוֹס שֶׁל עוֹבְדֵי הַמְּפַעֵל. דָּבָר זֶה
טָעוֹן עוֹד אִישׁוֹר הָעוֹבְדִים עִצְמָם וְזוֹעֵדַת הַמְּשַׁק.

הַתְּחַלְנוּ לְבַרֵּר עִם כְּמָה עֲנַפִּים אֶת הַתְּגִיִּיסוֹת וְעֲלֵינוּ לְהִזִּיז עֵתָה אֶת הָעֲנִיִין קְדִימָה,
כִּדֵּי שֶׁהַפְּעוּלָה כּוֹלָה לֹא ”תַּעֲלֶה עַל שְׂרִטוֹן”. הַחֲבָרִים שֵׁשׁ לָהֶם רַעִיוֹנוֹת אוֹ הַצָּעוֹת בְּקַ-
שֶׁר עִם הַכְּנָסוֹת מִתְּבַקְּשִׁים לְפָנֹת בְּאוֹפֵן דְּחוּף לְמֵאֲרָצֵי אוֹ לְמִשָּׁה אִם. וְלְבַרֵּר אֶת הַהַצָּעוֹת.

אֶת בְּעֵיִית הַהִסְקִיָּה, שֵׁשׁ לְעִשׂוֹת יוֹם יוֹם שְׁלוֹשׁ פְּעַמִּים פְּתַרְנוּ ע”י הַתְּגִיִּיסוֹת חֲבָרוֹת
הַנוֹעַר, שֵׁשׁ לְצִיִּינָה לְשַׁבָּח. שְׁתֵּי הַחֲבָרוֹת מִשְׁקוֹת לְפִי תוֹר, שְׁבוּעַ נוֹעַר ג’ וְשְׁבוּעַ נוֹעַר
ה’. זֶהוּ פְּתָרוֹן טוֹב מְסוּם שֶׁהֵם קְרוֹבִים לְמִקּוֹם וְיִכְוִלִים לְרֹב לְהַתְּפַנּוֹת בְּשַׁעַת שֵׁשׁ
לְהַשְׁקוֹת.

הַנְּנוּ מְצִיעִים לְחֲבָרִים, לְהַטְרִיחַ אֶת עִצְמָם וְלִלְכַת לְטִיּוֹל לְבְּרִיכָה. זֶה וְדֹאֵי יִדְרָבֵן אוֹתָם
לְמַחְשָׁבָה, כִּי כְּדֹאֵי וְכְּדֹאֵי לְקִדְמָה אֶת הַשְּׁלֵמַת הָעֲבוּדָה כְּכֹל הָאֲפָשֶׁר. הַסִּיסְמָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת:
הַזִּינּוֹק הָרֵאָשׁוֹן בִּמְאֵי 1955! וְלִטְם כֶּךָ יֵשׁ לְעִשׂוֹת עוֹד מֵאֲמָצִים
רְבִים מְאֹד.

עֵת לְעִשׂוֹת לְמַעַן הַבְּרִיכָה !!!

/וועדת הבריכה/

מִי שִׁי בֹרַת הַמִּזְכִּירֹת

לוֹת הַבְּנָה לְהַחֲלִטָה זֶה וְלְהַתְּנַהֵג בְּהַתְּמַם
לְפִיִּדוֹר הַזּוֹעֵדוֹת הַנ”ל.

בְּקִשָּׁר לְגַמְּעוֹת בְּסִנְדֵר לְמִטְרוֹת שׁוֹנוֹת
הוֹחֲלֵט, שְׁאֵיִן לְפָנֹת יֵשׁ לְכַעֲלֵי הַמְּכּוֹנִית
אַלֵּא בְּכֹל הַנְּסִיעוֹת הַקְּשׁוֹרוֹת בְּעֶנְף אוֹ בְּאַחַת
הַזּוֹעֵדוֹת, יֵשׁ לְפָנֹת לְאַנְפִּים אוֹ לְזוֹעֵדוֹת
הַנוֹגְעִים בְּדָבָר וּבְדָבָר נְסִיעוֹת לְצוֹרֵךְ פְּרָטִי
אַל הַמְּזַכִּירוֹת.

מִרְגָּלֵי תְּנִיכָה כְּסִדְרָנִית וְהַתְּחִילָה
בְּפַעוּלָתָהּ.

שׁוֹלֵמֵי תְּנִיכָה נִכְנָסָה לְתַפְּקִידָה כְּמִרְכָּז
וְעֵדַת בְּרִיאוֹת.

מִקְּנֵי נִבְחָר כְּמִרְכָּז וְעֵדַת הַמִּינּוּיִים וְהַ-
וְעֵדָה הַחֲלָה בְּעֲבוּדָתָהּ בְּהִרְכֵּב הַנָּא: פֹּאֵי,
יַעֲלֶה מִשָּׁה ג. אֲרִיָּה ל. תַּמֵּר ג. וְהַמְּזַכִּיר
בְּפוֹעֵל.

הַדְּעָה לְהוֹרִים

בְּזַמַּן הָאַחֲרוֹן נִתְרַכּוּ הַיִּדְיעוֹת עַל מַחֲלוֹת
מִיִּדְבָקוֹת בְּמִקּוֹמוֹת שׁוֹנִים בְּאַרְץ וּבְמִסְפָּר
קִיבּוּצִים הוֹדִיעוּ כִּכְר עַל סְגִירַת הַשְּׁעָרִים
בְּפְנֵי מְבַקְּרִים. אִי לְזֹאת אֲנוּ פּוֹנִים לְכָל
הַהוֹרִים, לְצַמְצֵם כְּכֹל הָאֲפָשֶׁר אֶת הַנְּסִיעוֹת
עִם הַיִּלְדִים וּבְעִיקָר יֵשׁ לְהִימְנַע מִלְּבַקֵּר
בְּמִקּוֹמוֹת, שֶׁהַצְּפִיפּוֹת בָּהֶם רְבִיָּה.

הַמְּזַכִּירוֹת הַחֲלִיטָה לְבַקֵּשׁ מִהַסּוֹכְנוֹת הָאֵר-
כַּת תְּקוּפַת הַפְּשָׁרָתוֹ שֶׁל נוֹעַר ד’, כִּדֵּי
שִׁיּוּכְלוּ לְהַמְסִיךְ עוֹד הַשְּׁנָה לְפִי חֲשִׁיטָה
שֶׁל 5 שַׁעֲוֹת לִיְמוּדִים ו-3 שַׁעֲוֹת עֲבוּדָה.

הַמְּזַכִּירוֹת הַחֲלִיטָה לְהִיעֲבֹת לְפְנֵיִית הַמְּכּוֹן
לְאַסְפֵּסֶת וְלְשַׁחֲרֵר אֶת מוֹנֶשֶׁל לְתַפְּקִיד הַנְּהַלְתִּי
בְּמִכּוֹן. הַהַחֲלָטָה הִיא לְע”ע לְחוֹדְשִׁים
וְכַעֲבוֹר תְּקוּפָה זֶה יִחֲלִיטוּ שְׁנֵי הַצְּדָדִים
עַל הַהִסְדֵּר הַקְּבוּעַ.

לְקוֹרֵם לְסַפְרוֹת עֲבָרִית, הַנְּעֶרְךָ בְּגִבְעַת-
חֲבִיכָה לְמִשָּׁךְ 12 יוֹם, יֵצֵא שְׁמֵלָה.

הַמְּזַכִּירוֹת הַתְּחִילָה לְדוֹן בְּתַקְצִיב וְעֵדַת
הַחֲבָרִים (2 ל”י עַל כָּל חֲבֵר לְפְנֵיִית מִי-
חֲדוֹת) וְתַקְבַּע הַנְּחִיּוֹת לְזוֹעֵדָה.

מְשַׁלַּח נוֹעַר ג’ הוֹפִיעָה בִּישִׁיבַת הַמִּז-
כִּירוֹת וְהַבִּיעָה אֶת רְצוֹן הַקְּבוּצָה לְהִישָׁאֵר
בְּקִיבוּץ. הַמְּזַכִּירוֹת רִשְׁמָה לְפְנֵיִית אֶת הַפ-
נִיָּה וְהַבְּטִיחָה לְמְשַׁלַּח, לְהַעֲבִיר אֶת דְּרִי-
שָׁתָם פְּעַם נְיוֹסַפֵּת לְמוֹסְדוֹת הַתְּנוּעָה.

נְדוּנָה בְּעֵיִית הַנְּסִיעָה לִים וְהוֹחֲלֵט:
א. לְאַסּוֹר עַל הַנְּסִיעוֹת בְּטְרַאקְטוֹרִים מְסִי-
בוֹת בְּסַחְוִנִיּוֹת וּמְסַקִּיּוֹת (רֵאפּוֹרְטִים),
וְהַחֲלִיטָה לְהַסְדִּיר אֶת הַנְּסִיעוֹת בְּסִיתוּף
עִם וְזוֹעֵדַת הַחִינּוּךְ וְזוֹעֵדַת הַחֲבָרִים וּמְרָכֵז

